

РЕШЕНИЕ

№ 15068

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1114** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

АССГ е сезиран от „Зеро 212“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с жалба срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221125001690-091-001/21.10.2025 г., потвърден с Решение № 4/06.01.2026 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” /ДОДОП/ С.. Жалбоподателят моли РА да бъде отменен. Представява се от адв. К. с пълномощно /л. 89/. Претендира разноски /л. 92/, в това число за адвокатско възнаграждение в размер на 357,90 евро, представя договор за правна защита и съдействие /л. 93 – л. 94/, платежно нареждане /л. 97/, фактури /л. 95 – л. 96/, както и платена държавна такса в размер на 50 лева /л. 4/.

Ответникът оспорва жалбата. Представява се от юрк. А. с пълномощно /л. 91/. Претендира юрисконсултско възнаграждение /л. 99/.

Административен съд София – град след като обсъди доводите и възраженията на страните, както и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ от 10.04.2025 г. /л. 18/ е възложено извършването на ревизия на Зеро 212 ЕООД за задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2022 г. – 31.12.2023 г. и за задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периода 01.09.2022 г. – 31.01.2025 г. ЗВР е издадена и подписана с електронен подпис /л. 73/ от В. А. В. – началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Последната е компетентен орган съгл. Заповед РД-01-404/27.05.2024 г. /л. 16 – л. 17/ на директора на ТД НАП С. – Х. М.. ЗВР е надлежно връчена по електронен път на 14.04.2025 г. /л. 20/.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ от 08.07.2025 г. /л. 21/

срокът за извършване на ревизията е удължен до 12.09.2025 г. Заповедта е подписана с ел. подпис /л. 74/ от В. А. В. и е надлежно връчена по електронен път на 21.07.2025 г. /л. 23/.

В срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221125001690-092-001/25.09.2025 г. /л. 24 – л. 54/ от П. Т. П. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и П. А. И. – главен инспектор по приходите, определени с горепосочените ЗВР. РД е подписан с електронни подписи от провелите ревизията /л. 75 – л. 76/ и е надлежно връчен по електронен път на ревизираното дружество на 29.09.2025 г. /л. 55/. Срещу РД на 09.10.2025 г. е постъпило възражение, което не е уважено /л. 59 и сл./.

В срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК е издаден Ревизионен акт /РА/ № Р-22221125001690-091-001/21.10.2025 г. /л. 63 – л. 70/ от компетентните органи съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК – П. Т. П. и В. А. В., подписан с електронни подписи /л. 76 – л. 77/, като е надлежно връчен на ревизираното лице по електронен път на 21.10.2025 г. /л. 71/.

Срещу РА, в срок – на 31.10.2025 г., от дружеството е подадена жалба по административен ред /л. 78 – л. 81/, с която се обжалва РА в цялост и се иска отмяната му.

Във връзка с жалбата е издадено Решение № 4/06.03.2026 г. на ДОДОП С. /л. 11 – л. 14/, като Решението е връчено по електронен път на 08.01.2026 г. /л. 15/.

С Решението на ДОДОП се потвърждават установените с РА задължения, а именно задължения за корпоративен данък за 2022 г. и 2023 г. в размер на 1 727,93 лв. главница и 1 411,20 лв. лихви за забава, установени на основании чл. 26, ал. 2 ЗКПО, както и задължения за ДДС за периода м. 09.2022 г. – м. 12.2022 г., м. 02.2023 г. – м. 01.2024 г., м. 05.2024 г. и м. 01.2025 г. в общ размер на 3 559,92 лв. главница и 1 073,55 лв. лихви за просрочие, установени на основание чл. 68 и чл. 69 ЗДДС. За периодите м. 01.2023 г., м. 02.2024 г. – 04.2024 г. и м. 06.2024 г. – м. 12.2024 г. жалбата е оставена без разглеждане като недопустима на основание чл. 88, ал. 1, т. 3 АПК поради липса на правен интерес на основание факта, че за тези периоди с РА не са извършени корекции на резултатите по ЗДДС.

Основание за начисляване на ДДС за процесните периоди е, че е отказано право на приспадане на данъчен кредит поради нереалност на доставките по 231 фактури за ревизирия период, издадени за доставки на картофи от Анро 75 ООД, след което е направена корекция и на корпоративния данък.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Видно от описаните по-горе документи, ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи, а РА е издаден от органите по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК.

Видно от приложените копия на процесните РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, както и заповедите, доказващи компетентността на органите, същите са подписани с електронен подпис. Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни

доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА и заповедите.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Извършените процесуални действия и събраните в хода на административното производство доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Относно материалната законосъобразност на РА съдът намира следното:

По спорния предмет за реалността на процесните доставки, по които е отказано правото на данъчен кредит, съдът не споделя изводите на органите по приходите за нереалност на доставките.

Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценка дали е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка - чл. 6, ал. 1, чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС - в т. 31 от решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11, в която се сочи, че за да се установи, че на основание доставки на стоки е налице правото на приспадане на данъчен кредит за съответното данъчнозадължено лице, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от лицето за извършване на облагаеми сделки. Съдът е задължен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали съответното дружество може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки. Ако в резултат на тази преценка се установи, че разглежданите доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на облагаемите сделки на съответното данъчно задължено лице, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано (т. 32, 33).

Изискването за наличие на реална доставка не е допълнително въведена формалност, а е предпоставка за възникване на данъчно събитие като предпоставка за дължимост на ДДС и съответно на право на приспадане на ДДС.

Установено е, че дейността на Зеро 212 ЕООД е свързана с продажба на храни и напитки в обекти за бързо хранене, като за тази цел стопанисва няколко обекта – кухня, ресторант, търговски обект за бързо хранене и кулинарен магазин. Установено е, че жалбоподателят притежава необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на дейността. Д. кредит за ревизирания период е формиран от покупка на хранителни стоки, материали и услуги, свързани с дейността на дружеството. Спорните доставки са били за покупка на картофи, които са били доставяни от Анро 75 ООД през няколко дни в малки количества. При поискване по реда на чл. 32 ДОПК от Анро 75 ООД не са били представени необходимите документи. Органите по приходите са направили справки в програмните продукти на НАП и е констатирано, че Анро 75 ООД е deregистрирано по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 ЗДДС. За процесните периоди дружеството е имало 26 лица, назначени на трудови договори на длъжност: шофьор, общ работник, търговски представител, пакетировач, фактурист, началник склад и други. От жалбоподателя са представени фактури за доставките, придружени с фискални бонове за извършено плащане в брой. На фактурите са отбелязани регистрационните номера на МПС-тата на доставчика, с които са били доставяни картофите. Дадени са писмени обяснения, че началната точка на товарене не е известна на жалбоподателя, но доставките са осъществени до обекта им на [улица], където се намира кухнята им.

Съгласно чл. 71, т. 1 ЗДДС за да се упражни право на приспадане на данъчен кредит, трябва да са изпълнени условията на чл. 114 ЗДДС. В случая приспадането на данъчен кредит касае стоки.

Следователно на доказване подлежи наличността на стоката в патримониума на доставчика, прехвърлянето на собствеността и наличието ѝ в патримониума на ревизираното лице или последващата ѝ доставка след прехвърляне на собствеността. Предвид това, че се касае за родово определена вещ, прехвърлянето на собствеността може да бъде прието след индивидуализиране на вещта, т.е. не е достатъчно само споразумение за прехвърляне на собствеността, а и отделянето и отграничаването ѝ от останалите от този род. Ако това не се е случило при споразумението, то индивидуализацията се извършва с предаването на стоката. Последното реално се удостоверява с документи за приемо-предаване между доставчика и клиента. В случая, предвид обичайната търговска практика, представените фактури, които отговарят на необходимите реквизити, заедно с фискални бонове към тях и номерата на МПС-тата на доставчика, са достатъчни доказателства, че доставката действително е извършена. Касае се за доставки на много малки количества картофи на стойност почти за всяка доставка под 100 лв., като доставките са осъществявани ежедневно или през няколко дни. Поръчките са осъществявани по телефон. Необичайно в търговския оборот е в такива случаи да се издават приемо-предавателни протоколи. Между страните не се спори дали картофите са били употребени в производството на жалбоподателя и са имали последваща реализация, т.е. са били обект на последваща доставка, нито е спорно дали са били в патримониума на жалбоподателя предвид дейността му. Нещо повече, няма данни жалбоподателят да е получавал доставка на картофи от друг доставчик. От цялото ревизионно производство, оспорени са единствено доставките на картофи от Анро 75 ООД. При проверките в информационните системи на НАП при Анро 75 ООД е установена и необходимата кадрова обезпеченост за извършване на доставките. От органите по приходите е оспорена наличността на стоката в патримониума на доставчика и наличието на склад, поради това, че доставчикът не е открит за даване на сведения и насрещна документация. Въпреки това, от органите по приходите при проверка в информационните системи на НАП е установено, че доставките са отразени в счетоводството на Анро 75 ООД.

Предвид изложените факти, обстоятелства и доказателства, съдът не споделя изводите на приходните органи, че се касае за данъчна измама с фиктивни фактури по нереални доставки, т.е. недобросъвестност на жалбоподателя, респективно злоупотреба с права и неговото знание и/или участие. За тези обстоятелства доказателствената тежест се носи изцяло от органите по приходите. РА е съставен на база предположения от страна на органите по приходите за липса на материална обезпеченост на Анро 75 ООД и недоказаност за наличие на спорните картофи в патримониума на доставчика единствено поради това, че от страна на Анро 75 ООД не са били представени изисканите документи. Липсата на кадрови, технически или материален ресурс при доставчика не може да са основание за отказ да се признае правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя, особено, когато тази липса не е и конкретно доказана, а се основава на предположение, доколкото в случая кадровата обезпеченост е налице. Тези обстоятелства не са подвластни на жалбоподателя и не могат да му бъдат вменявани в отговорност. СЕС и ВАС са последователни в практиката си в това отношение. Така, Решение на СЕС по дело С-324/11 г., Решение на СЕС по съединени дела С-80/11 г. и С-142/11 г. и Решение на СЕС по дело С-18/13; Решение по адм. д. № 11681/2024 г. на ВАС; Решение по адм. д. № 1832/2024 г. на ВАС.

Тези изводи са съответни на приетото от СЕС в Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Доколкото, както се посочи, в случая не е спорно, че данъчнозадълженото лице е получател на стоките по доставките и те са използвани от него в дейността му, според т. 61 от посоченото решение, данъчната администрация не може да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, от една страна, да провери дали издателят на фактурата за стоките разполага с тези стоки и дали е в състояние да ги достави, от

друга страна, да притежава документи в това отношение. Като налага на данъчнозадължените лица изброените изисквания, при чието неизпълнение може да бъде отказано право на приспадане, данъчната администрация в разрез с разпоредбите на директивата за ДДС прехвърля собствените си контролни задължения върху данъчнозадължените лица (т. 65). Според т. 49 от същото решение, доколкото отказът да се признае правото на приспадане е изключение от основния принцип, какъвто се явява правото на приспадане, данъчният орган трябва надлежно да установи обективните обстоятелства, въз основа на които може да се заключи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Така, Решение по адм. д. № 2971/2024 г. на ВАС. В тази връзка, основателни се явяват възраженията на жалбоподателя.

В допълнение, рисковият профил на доставчика и прекратяването по служебен път на регистрацията му по ЗДДС, които са били установени, не са относими към предпоставките за възникване и упражняване на данъчен кредит от жалбоподателя. Така, Решение по адм. д. № 11681/2024 г. на ВАС.

От изложеното и разгледаните в своята съвкупност доказателства може да се заключи, че са налице реално осъществени доставки от Анро 75 ООД към Зеро 212 ЕООД.

Съдът намира изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставките за незаконосъобразни, с оглед на което корекциите на данъчния кредит и корекцията на корпоративния данък се явяват също незаконосъобразни.

В тежест на ревизираното лице е да докаже наличието на предпоставките за приспадане на правото на данъчен кредит. Това обстоятелство в настоящия спор е доказано чрез наличие на първични счетоводни документи, реално извършване на доставката, наличие в патримониума, връзка с икономическата дейност на дружеството и последваща реализация, както и с осчетоводяване и проследимост, видно от констатациите в РД.

В тежест на органите по приходите е да докажат липсата на реална доставка, участие или знание за измама и конкретни факти, а не предположения, свързани с доставчика. Последното не е доказано.

Предвид изложеното, заключенията на ревизиращия екип, потвърдени с решението на директора на ДОДОП, се явяват неправилни, а РА незаконосъобразен поради доказана реалност на доставките.

Крайният извод на съда е за основателност на инициираното от Зеро 212 ЕООД оспорване.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважена за сумата от общо 385,46 евро /адв. възнаграждение и държавна такса/ на основание чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и с оглед материалния интерес по делото – 7 772,60 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Зеро 212“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221125001690-091-001/21.10.2025 г., потвърден с Решение № 4/06.01.2026 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., относно установените задължения за корпоративен данък за 2022 г. и 2023 г. в размер на 1 727,93

лв. главница и 1 411,20 лв. лихви за забава, установени на основании чл. 26, ал. 2 ЗКПО, както и задължения за ДДС за периода м. 09.2022 г. – м. 12.2022 г., м. 02.2023 г. – м. 01.2024 г., м. 05.2024 г. и м. 01.2025 г. в общ размер на 3 559,92 лв. главница и 1 073,55 лв. лихви за просрочие, установени на основание чл. 68 и чл. 69 ЗДДС.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Зеро 212“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 385,46 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪ

ДИЯ: